

Voornaamste wortelziekten van de biet bij de rooi

1

- De 4 meest frequente wortelziekten zijn:
 - Boorgebrek of hartrot
 - Stengelaaltje
 - Rhizoctonia bruinwortelrot
 - Rhizoctonia violetrot

- De velden aangetast door één van deze 4 ziekten moeten prioritair gerooid worden om de aantastingsgraad in de bodem en in de gerooide bieten te beperken. De verliezen aan opbrengst en industriële kwaliteit van de door deze ziekten aangetaste bieten blijven beperkt voor korte bewaarperiodes.

- Andere ziekten, moeilijker te identificeren, kunnen soms waargenomen worden op enkele bieten (indien nodig, contacteer het KBIVB).

Boorgebrek of hartrot

2

- ▣ **Verrotting hoofdzakelijk beperkt tot de bietenkop**
- ▣ Necrose op de oudere bladeren en hun bladstelen, misvorming van de jonge bladeren, centrale zwartwording van de bietenkop
- ▣ Scheuren in de kop van de wortel, gepaard gaand met droogrot. Ontwikkeling van secundaire infecties in de ernstige gevallen.

Stengelaaltje (*Ditylenchus dipsaci*)

3

- ▣ Diepe rotte galerijen in de bietenkop
- ▣ Kurkachtige holten, soms diep in de bietenkop. Secundaire verrottingen (droog of vochtig) kunnen zich diep in de weefsels van de wortel en aan de oppervlakte ontwikkelen.

Rhizoctonia bruinwortelrot (*Rhizoctonia solani*)

4

- ▣ **Diepe bruine verrotting, op de zijkant van de wortel**
- ▣ Op het veld kan de biet vernietigd worden tot aan de bietenkop, het bladstelsel verdroogt dan snel.
- ▣ De meer ernstige infecties penetreren de hele wortel, soms tot aan de punt en gaan ook terug naar de kop, waarbij zij het weefsel vernietigen.
- ▣ De rotte zones hebben een uitgesproken bruinzwarte kleur.
- ▣ Bij de rooi breken de sterk verrotte bieten soms af ter hoogte van de nog gezonde zone.
- ▣ Secundaire infecties kunnen het droogrot verergeren die dan vochtig kan worden, met een sterke boshumusgeur.

Rhizoctonia violetrot (*Rhizoctonia violacea*)

5

- **Oppervlakkige verrotting, vanaf de wortelpunt (violet verviltig van de bietenkop)**
- Vóór de rooi kan men rond de aangetaste bietenkop een typische paarsachtige verviltig waarnemen, ter hoogte van het contact met de grond. De sterk aangetaste bieten vertonen oppervlakkige bruin paarsachtige tot bruinrode zones, vanaf de basis van de wortel en terug naar boven.
- Een wit mycelium wordt waargenomen op de punt van de sterk verrotte wortels. De verrotting blijft oppervlakkig, behalve indien er zich secundaire verrottingen ontwikkelen die dieper in de wortel dringen.

